

जायन्ते तास्त्रिंशत् । तासान् वातपित्तकफ-
श्लोणितरसान् हे हे वहतस्ता दश शब्दरूपरस-
गन्धान्नाभिरुक्तेति । द्वाभ्यां भाषते च द्वाभ्यां
घोषं करोति द्वाभ्यां स्वपिति द्वाभ्यां प्रतिबुध्यते
हे चाशुवाहिन्यौ । हे स्तन्यं स्त्रिया वहतः
स्तनसंश्रिते । ते एव शुकं नरस्य स्तनाभ्यामभि-
वहतः । तास्त्रेतास्त्रिंशत् सविभागा व्याख्याता
एताभिरुक्ते नामैरुदपरार्थेष्टोरःस्त्वय्यौवा-
वाहवो धार्यन्ते याद्यन्ते च ॥”

“अधोगमास्तु वातसूत्रपुरीशुक्रार्त्तवादीन्यधो
वहन्ति । तास्तु पित्ताश्रयमभिप्रतिपन्नास्तत्रस्थ-
मेवान्नपानरसं विपकमौष्ण्यं द्विवेचयन्त्योऽभि-
वहन्त्यः शरीरं तर्पयन्त्यर्पयन्ति चोद्भूतानां
तिथ्यंगतानां रसस्थानञ्चाभिपूरयन्ति सूत्रपुरीष-
खेदांश्च विरेचयन्त्यामपकाशयान्तरे च त्रिधा
जायन्ते तास्त्रिंशत् । तासान् वातपित्तकफ-
श्लोणितरसान् हे हे वहतस्ता दश हे अन्न-
वाहिन्यावन्नाश्रिते तोयवहे हे सूत्रवस्त्रिमभि-
प्रपन्ने सूत्रवहे हे शुक्रवहे हे शुक्रपादुर्भावाय
हे विसर्गाय ते एव रक्तमभिवहती नारीणा-
मार्त्तवसंज्ञम् । हे वचेनं निरसन्थौ स्थूलान्नप्रति-
बहे । अथावन्त्यास्त्रियंगानां धमनीनां खेदमर्प-
यन्ति । तास्त्रेतास्त्रिंशत् स विभागा व्याख्याता
एताभिरधोनाभेः पक्वाश्रयकटीसूत्रपुरीषगुद-
वस्त्रिमेष्टकधीनि धार्यन्ते याद्यन्ते च ॥”

“तिथ्यंगानान् चतस्रणां धमनीनामेकेका शतधा
सहस्रधा चोत्तरोत्तरं विभज्यन्ते तास्त्रसंख्यया-
स्ताभिरिदं शरीरं गवाक्षितं विवहमाततश्च ।
तासां मुखानि रोमकूपप्रतिवहानि येः खेद-
मभिवहन्ति रसञ्चापि सन्तर्पयन्त्यन्तर्बहिश्च
तेरेव चाभ्यङ्गपरिषेकावगाहलेपनवीर्याण्यन्तः
शरीरमभिप्रतिपद्यन्ते त्वन्नि विपक्वानि तेरेव
स्पर्शसुखमसुखं वा गृह्णाति । तास्त्रेतास्त्रसो
धमन्यः सञ्जाङ्गताः सविभागा व्याख्याताः ॥”

इति सुश्रुते शरीरस्थाने नवमेऽध्याये ॥३॥
हृद्विलासिनी । इत्यमरः ॥ हरिद्रा । शीवा ।
इति हेमचन्द्रः । ३ । २६५ ॥ पृश्निपर्णी । इति
राजनिर्घण्टः ॥ नलिका । इति भावप्रकाशः ॥
धम्मिज्जः, पुं, (धमतीति । धम + विच् । मिल-
तीति । मिल + कः । पृषोदरादिलात् साधुः ।
ततः कर्मधारयः ।) संयताः कचाः । इत्य-
मरः । २।६।६७ ॥ खोपा इति भाषा । कुसुम-
गर्भो मौक्तिकपद्मरागलतिकादिना बहिःसंयतो
वहः केशकलापः । इति भरतः ॥ (यथा, गौत-
मोविन्दे । २ । २१ ।

“साकृतस्मितमाकुलाकुलगलहृम्भिसुक्तासित-
भ्रूवस्त्रोकामलीकदर्शितभुजावालाह्वस्तस्त्रनम् ॥”

धरः, पुं, (धरति पृथिवीमिति । धृ + अच् ।)
पञ्चतः । (यथा, माघे । ३ । १८ ।

“उत्कं धरं द्रष्टुमवेच्छ शौरिम्
उत्कन्वरंदारु क इत्युवाच ॥”

कार्पासतूलकः । कुर्मराजः । वसुभेदः । इति

मेदिनी । रे, ४८ ॥ (यथा, हरिवंशे । ३ । ३६ ।
“आपो ध्रुवश्च सोमश्च धरश्चैवानिलानलौ ।
प्रत्युषश्च प्रभासश्च वसवो नामभिः स्मृताः ॥”
महादेवः । यथा, महाभारते । १३।१७।१०३।
“धाता शक्रश्च विष्णुश्च मित्ररुद्रा ध्रुवो धरः ॥”
विष्णुः । श्रीकृष्णः । यथा, तत्रैव । ६।६३।३३।
“सर्वशोकमयो निव्यः शास्ता धाता धरो ध्रुवः ॥”
धारके, त्रि ॥ यथा, काकपचधरः ॥)

धरणं, स्त्री, (धरतीति । धृ + ल्युः ।) मानभेदः ।
स तु चतुर्विंशतिरक्तिकारूपः । इति लीला-
वती ॥ पलदशमंशः । इति वैद्यकम् ॥ (“अथ
मध्यमनिष्वावा वा एकोनविंशतिर्धरणम् ॥”

इति सुश्रुते चिकित्सितस्थाने ३१ अः ॥
धृ + ल्युट् ।) धारणम् । इति मेदिनी । शेषे, ५४ ॥
(यथा, कुमारे । २ । १७ ।

“यन्नाङ्गयोनिमवेच्छ यस्त्र
सारं धरित्रीधरणमश्न ॥”

धरणः, पुं, (धृ + ल्युः ।) अद्रिपतिः । लोकः ।
स्तनः । धान्यम् । दिवाकरः । इति हेमचन्द्रः ॥
सेतुः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (वैद्यकमानविशेषः ।
यथा, पूर्वखण्डे प्रथमेऽध्याये श्राद्धधरेणोक्तम् ।
“माषैश्चतुर्भिः श्राण्यः स्याद्धारणः स निगद्यते ॥”
धरणिः, स्त्री, (धरति जीवादीनि । धृ + “अर्त्ति-
श्चधृमीति । ” उणां २ । १०३ । इति इनिः ।)
पृथिवी । इत्यमरः । २ । १ । २ ॥ (यथा,
महाभारते । १२ । ३४२ । ४ ।

“ज्योतिर्धरिवायुरहिते अन्ये जलेकार्यवे लोके ॥”
धरणिधरः, पुं, (धरतीति । धृ + अच् । धरण्याः
धरः ।) विष्णुः । इति हलायुधः ॥ (कच्छपः ।
पञ्चतः । शेषः । इति श्रुतपत्तिलम्बोऽर्थः ॥)
धरणी, स्त्री, (धरणि + वा डीच् ।) पृथिवी ।
इति मेदिनी । शेषे, ५४ ॥ (यथा, विष्णुपुराणे ।
१ । ६ । १४१ ।

“यदा तु भार्यवो रामस्तदाभूद्धारणीत्वियम् ॥”
श्राद्धलिङ्गः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ नाडी ।
कन्दविशेषः । तत्पर्यायः । धारणीया २ धौर-
पत्री ३ सुकन्दकः ४ कन्दालुः ५ वनकन्दः ६
कन्दाजः ७ दण्डकन्दकः ८ अस्या गुणः ।
मधुरत्वम् । कफपित्तामयरक्तदोषकुष्ठकण्डूति-
नाशित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

धरणीकन्दः, पुं, (धरणी एव कन्दः ।) धरणी-
नामन्त्रविशेषः । इति राजनिर्घण्टः ॥

धरणीकौलकः, पुं, (धरण्याः पृथिव्याः कौलकः
इव ।) पञ्चतः । इति शब्दरत्नावली ॥

धरणीधरः, पुं, (धरण्या धरः ।) विष्णुः । इति
हेमचन्द्रः । २ । १३१ ॥ (यथा, महाभारते ।
१३ । १४६ । ३८ ।

“अहः सर्वसंको बहिरिनी धरणीधरः ॥”
कच्छपः । इति राजनिर्घण्टः ॥ पञ्चतः । यथा, “यो
जातो धरणीधरेन्नतयानायाह्निपाथोरुहा-
सक्तः ॥” इत्यादिगोपीनाथतर्काचार्यः ॥ (पृथिवी-
धारके, त्रि । यथा, हरिवंशे । ५३ । ६८ ।

“देवानचोदयद् ब्रह्मा नियहार्थं सुरदिवाम् ।
नरश्चैव पुराणार्थिं शेषश्च धरणीधरम् ॥”

धरणीपूरः, पुं, (धरणीं पूरयति ज्ञापयतीति ।
पूर + अच् ।) समुद्रः । इति शब्दरत्नावली ॥
धरणीज्वः, पुं, (धु + भावे अप् । धरण्याः
पृथिव्याः ज्वः ज्ञावो यस्मात् ।) समुद्रः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥

धरणीश्वरः, पुं, (धरण्या ईश्वरः ।) शिवः । इति
शब्दरत्नावली ॥

धरणीसुता, स्त्री, (धरण्याः सुता ।) सीता ।
इति हेमचन्द्रः । ३ । ३६७ ॥ (एतदुत्पत्तिकथा
यथा, कालिकापुराणे ३७ अध्याये ।

“नारदस्वोपदेशेन यज्ञभूमिं ततो वृषः ।
हलेन हारयामास यज्ञवाटावधि स्वयम् ॥
तद्भूमिजातसीतार्यां शुभां कन्यां समुत्थिताम् ।
लेभे राणा मुदा युक्तः सर्वलक्षणसंयुताम् ॥
तस्यान् जातमात्रायां पृथिव्यन्तर्हिता स्वयम् ।
जगाद वचनभेदं गौतमं नारदं वृषम् ॥
पृथिव्युवाच ।

एषा सुता मया दत्ता तव राजन् ! मनोहरा ।
एनां गृह्याय सुभगां कुलह्वयशुभावहाम् ॥”

धरा, स्त्री, (धरति जीवसंघानिति । धृ + अच् ।
यद्वा, धियते शेषेण इति । धृ + अच् । टाप् ।)
पृथिवी । इत्यमरः । २ । १ । २ ॥ (यथा, देवी-
भागवते । ३ । १३ । ८ ।

“धरणाच्च धरा प्रोक्ता पृथ्वी विस्तारयोगतः ॥”
गर्भाश्रयः । भेदः । इति मेदिनी । रे, ४६ ॥
नाडी । इति राजनिर्घण्टः ॥ महादानविशेषः ।
तद्यथा,—

“अथातः संप्रवक्ष्यामि धरादानमनुत्तमम् ।
पापक्षयकरं न्यामममङ्गल्यविनाशनम् ॥
कारयेत् पृथिवीं हैमो जम्बूद्वीपातुकारिणीम् ।
मर्यादापञ्चतवतीं मध्ये मेरुसमन्विताम् ॥
लोकपालाष्टकोपेतां नववर्षसमाप्तिताम् ।
नदीनदशतोपेतां सप्तसागरवेष्टिताम् ॥
महारत्नसमाकीर्णां वसुधार्कसंयुताम् ।
हेनः पलसहस्रेण तदर्द्धनाथ शक्तितः ।
शतत्रयेण वा कुर्व्यात् द्विष्टतेन शतैव वा ।
कुर्व्यात् पञ्चपलादूर्द्धमस्तोऽपि विचक्षणः ॥
तुलापुरुषवत् कुर्व्यात्कौकेशावाहनं वृषः ।
श्ललिङ्गपथम्भारभूषणाच्छादनादिकम् ॥
वेदां कथ्यानिनं हत्वा तिलाशुपरि विन्यसेत् ।
तथाष्टादशधात्यानि रसाश्च लवणादयः ॥
तथाष्टौ पूर्णकलसान् समन्तात् परिकल्पयेत् ।
वितानकश्च कौशेयं फलानि विविधानि च ॥
तथांशुकानि रम्याणि श्रीखण्डकलानि च ।
इत्येवं रचयित्वा तामधिवासनपूर्वकम् ॥
शुक्लमालाम्बरधरः शुक्लाभरणभूषितः ।
प्रदक्षिणं ततः कृत्वा गृहीतकुसुमाञ्जलिः ॥
पुण्यं कालमथासाद्य मन्त्रान्ते तादृशुरयेत् ।
नमस्ते सर्वदेवानां त्वमेव भवन् यतः ॥
धात्री च सर्वभूतानामतः पाञ्च वसन्धरे !